

॥ ब्रह्मज्ञानावलीमाला ॥

ப்ரஹ்மஜ்ஞானாவலீமாலா

(1)

सकृच्छ्रवणमात्रेण ब्रह्मज्ञानं यतो भवेत् ।

ब्रह्मज्ञानावलीमाला सर्वेषां मोक्षसिद्धये ॥

ஸக்ருத் ச்ரவண மாத்ரேண ப்ரஹ்மஜ்ஞானம் யதோபவேத் ।
ப்ரஹ்ம ஜ்ஞானாவலீமாலா ஸர்வேஷாம்

மோக்ஷஸித்தயே ॥

ஒருமுறை கேட்டவுடன் எதன் மூலம் ப்ரஹ்மஜ்ஞானம்
உண்டாகுமோ அந்த பிரகாரம் எல்லோருக்கும் மோக்ஷம்
சித்திக்கும் வண்ணம் ப்ரஹ்மஜ்ஞானாவலீமாலை என்பது
கூறப்படுகிறது.

(2)

असङ्गोऽहमसङ्गोऽहमसङ्गोऽहं पुनः पुनः ।

सच्चिदानन्दरूपोऽहमहमेवाहमव्ययः ॥

அஸங்கோஹமஸங்கோஹம் அஸங்கோஹம்புன: புன: ।
ஸச்சிதானந்த ரூபோஹம் அஹமேவாஹமவ்யய: ॥

நான் உலகியல் விஷயங்களில் பற்றில்லாதவன், பற்றில்
லாதவன், பின்னும் பற்றில்லாதவனே. அஹம்பதவாச்யமான
ஆத்மாஸத் - சித் - ஆனந்தரூபமாகவுள்ளது. ஆத்மா அழிவில்லாதது.

(3)

नित्यशुद्धविमुक्तोऽहं निराकारोऽहमच्युतः ।

भूमानन्दस्वरूपोऽहं अहमेवाहमव्ययः ॥

நித்யசுத்த விமுக்தோஹம் நிராகாரோஹமவ்யய: ।
பூமானந்தஸ்வரூபோஹம் அஹமேவாஹமவ்யய: ॥

ஆத்மா நித்யமானது, சுத்தமானது, ஸ்வதந்த்ரமானது, வடிவமில்லாதது, அழிவில்லாதது. மேலும் ஆத்மா பேரானந்த ஸ்வரூமானது.

(4)

नित्योऽहं निरवद्योऽहं निराकारोऽहमच्युतः ।

परमानन्दरूपोऽहं अहमेवाहमव्ययः ॥

நித்யோஹம் நிரவத்யோஹம் நிராகாரோஹமச்ச்யுத: ।

பரமானந்த ரூபோஹம் அஹமேவாஹமவ்யய: ॥

நித்யமான ஆத்மா குறையில்லாதது, வடிவமும், முடிவும் இல்லாதது. பேரானந்த வடிவ ரூபமானது. ஆத்மா ஒன்றே.

(5)

शुद्धचैतन्यरूपोऽहमात्मारामोऽहमेव च ।

अखण्डानन्दरूपोऽहमहमेवाहमव्ययः ॥

சுத்த சைதன்யரூபோஹமாத்மா ராமோஹமேவ ச ।

அகண்டானந்த ரூபோஹமஹ மேவாஹமவ்யய: ॥

தூய பேரறிவானதும், தன் நிலையிலேயே களிப்புற்றதும், சாச்வதமானதும், பகுக்கப்படாத பேரானந்தமேயானதும் ஆத்மா.

(6)

पत्यक्चैतन्यरूपोऽहं शान्तोऽहं प्रकृतेः परः ।

शाश्वतानन्दरूपोऽहमहमेवाहमव्ययः ॥

ப்ரத்யக் சைதன்ய ரூபோஹம் சாந்தோஹம் ப்ரக்ருதே: பர:

சாச்வதானந்தரூபோஹம் அஹமேவாஹமவ்யய: ॥

ஆத்மா உள் ளுணர்வு வடிவமானது. அமைதியாகிய ப்ரக்ருதிக்கு (மாயைக்கு) அப்பாற்பட்டது. சாச்வதானந்த மயமான ஆத்மாவே ஆத்மா நிலையானது.

(7)

तत्वातीतः परात्माहं मध्यातीतः परः शिवः ।

मायातीतः परंज्योतिरहमेवाहमव्ययः ॥

தத்வாதீத: பராத்மாஹம் மத்யாதீத: பர: சிவ: ।

மாயாதீத: பரம்ஜ்யோதி ரஹ்மே வாஹமவ்யய: ॥

தத்வம் தாண்டிய பரமாத்மா, மத்யத்தையும் கடந்த பரசிவம், மாயை கடந்த பரஒளி - இதுவே ஆத்மா - ஆத்மாவே ஆத்மா.

(8)

नानारूपव्यतीतोऽहं चिदाकारोऽहमच्युतः ।

सुखरूपस्वरूपोऽहं अहमेवाहमव्ययः ॥

தானாரூப வ்யதீதோஹம் சிதாகாரோஹமச்ச்யுத: ।

ஸுகரூப ஸ்வரூபோஹம் அஹ்மேவாஹமவ்யய: ॥

பல உருவகங்களுக்கும் அப்பாற்றப்பட்டதும், அறிவாயும், ஆனந்தமாயும் உள்ளது ஆத்மா.

(9)

मायातत्कार्यदेहादिर्मम नास्त्येव सर्वदा ।

स्वप्रकाशैकरूपोऽहमहमेवाहमव्ययः ॥

மாயா தத்கார்யதேஹாதி மம நாஸ்த்யேவ ஸர்வதா ।

ஸ்வப்ரகாசைக ரூபோஹ்மஹ்மே வாஹமவ்யய: ॥

மாயையும் அதன் விளைவான தேகம் முதலியனவும் ஆத்மாவுக்கு இல்லை. தனது ஒளியே தனது ரூபமாகவுடைய ஆத்மாவே ஆத்மா.

(10)

गुणत्रयव्यतीतोऽहं ब्रह्मादीनां च साक्ष्यहम् ।

अनन्तानन्तरूपोऽहमहमेवाहमव्ययः ॥

குணத்ரய வ்யதீதோஹம் ப்ரஹ்மாதீநாம் சஸாக்ஷயஹம் |
அனந்தானந்த ரூபோஹம் அஹமேவாஹமவ்யய: ||

முக்குணங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டு, ப்ரஹ்மன்
முதலியவருக்கும் ஸாக்ஷியாக அளவிலாத ஆனந்தமாக இருப்பது
ஆத்மா.

(11)

அந்தர்யாமிஸ்வரூபோஹம் கூடஸ்த: ஸ்வகோஸ்மயஹம் |
பரமாத்ம ஸ்வரூபோஹம் அஹமேவாஹமவ்யய: ||

எல்லோருள்ளும் ஊடுருவிய அந்தர்யாமி ஆத்மா. அது
நடுநிலை கொண்டது. பரமாத்மஸ்வரூபமானதும் கூட.

(12)

நிஷ்கலோஹம் நிஷ்கியோஹம் சர்வாத்மாஸ்ய: சநாதன: |
அபரோக்ஷஸ்வரூபோஹம் அஹமேவாஹமவ்யய: ||

நிஷ்கலோஹம் நிஷ்கியோஹம் ஸ்வாத்மாவுதய: ஸநாதன:
அபரோக்ஷ ஸ்வரூபோஹம் அஹமேவாஹமவ்யய: ||

பிரிவு, க்ரியை இவை இல்லாதாகி எல்லாவற்றிலும்
கடந்து நின்று, முதலாய், பழையதாய், அபரோக்ஷமாய் திகழ்வது
ஆத்மா.

(13)

ஹ்நாதிசாக்ஷரூபோஹம் சநாதன: |
சர்வசாக்ஷஸ்வரூபோஹம் அஹமேவாஹமவ்யய: ||

தவந்த்வாதி ஸாக்ஷி ரூபோஹம் அஸலோஹம்ஸநாதர: |
ஸ்வஸாக்ஷி ஸ்வரூபோஹம் அஹமேவாஹமவ்யய: ||

சுக - து:காதி த்வந்த்வங்களுக்கு ஸாக்ஷியாகி, அசை
வில்லாத பழையதாய் எல்லாவற்றிற்கும் ஸாக்ஷியுமாய் நிற்பது
ஆத்மா.

(14)

प्रज्ञानघन एवाहं विज्ञानघन एव च ।

अकर्ताहमभोक्ताहं अहमेवाहमव्ययः ॥

புரஜ்ஞான கனஏவாஹம் விஜ்ஞான கன ஏவ ச ।

அகர்தாஹம போக்தாஹம் அஹமேவா ஹமவ்யய ॥

ஆத்மா பேரறிவுத் திறம் வாய்ந்தது, விஜ்ஞானத் திறமும்

கொண்டது. அது செய்பவனுமில்லை, அனுபவிப்பனுமில்லை.

ஆத்மாவே ஆத்மா.

(15)

निराधारस्वरूपोऽहं सर्वाधारोऽहमेव च ।

आप्तकामस्वरूपोऽहं अहमेवाहमव्ययः ॥

நிராதாரஸ்வரூபோஹம் ஸந்வாதாரோஹமேவ ச ।

ஆப்த காம ஸ்வரூபோஹம் அஹமே வாஹமவ்யய ॥

ஆதாமற்றதாக ஆத்மா இருந்தாலும் எல்லாவற்றிற்கும்

அது ஆதாரமாயிற்றே! அனைத்து விருப்பங்களும் நிறைவெய்தி

யவன் நிலையல்லவா ஆத்மாவினது நிலை! அது

சாச்வதமன்றோ!

(16)

तापत्रयविनिर्मुक्तो देहत्रयविलक्षणः ।

अवास्थत्रयसाक्ष्यस्मि चाहमेवाहमव्ययः ॥

தாபத்ரய விநிர்முக்தோ தேஹத்ரய விலக்ஷண: ।

அவஸ்தாத்ரய ஸாக்ஷயஸ்மி சாஹிமேவாஹமவ்யய ॥

ஆத்யாத்மிக - ஆதிபௌதிக - ஆதிதைவிக தாபங்களை

விட்டொழித்ததும், ஸ்தூல - சூக்ஷ்ம - தாரசரீரங்களுக்கு உட்படா

ததும், ஜாக்ரத் - ஸ்வப்ன - ஸுஷீப்தி - என்ற அவஸ்தைகளுக்கு

ஸாக்ஷியாகவும் உள்ளதுதான் ஆத்மா.

(17)

दृश्यौ द्वौ पदाथौ स्तः परस्परविलक्षणौ ।

दृग्ब्रह्म दृश्यं मायेति सर्ववेदान्तडिण्डिमः ॥

த்ருக் த்ருச்யெள த்வெள பதாந்த்தெள ஸ்த: பரஸ்பர
விலக்ஷணௌ ।

த்ருக் ப்ரஹ்ம த்ருச்யம் மாயேதி ஸர்வவேதாந்தடிண்டிம: ॥

ஒன்றுக்கொன்று வேறுபட்ட இரண்டு பதார்த்தங்கள் -
கண், என்றும், த்ருச்யம் - காட்சி என்றும் உள்ளன. இவற்றில்
த்ருக் என்பது ப்ரஹ்மம் என்றால் த்ருச்யம் என்பது மாயை என்ப
தாகும். இதுதான் எல்லா வேதாந்தங்களிலும் முழங்கப்படுகிறது.

(18)

अहं साक्षीति यो विद्याद विविच्यैव पुनः पुनः ।

स एव मुक्तः ससन्विद्भानिति वेदान्तडिण्डिमः ॥

இவ்வாறு அடிக்கடி ஆராய்ந்து 'ஆத்மா ஸாக்ஷி'
என்றுணர்ந்தவன் முக்தி பெறுகிறான் - இதுவே வேதாந்த
முழக்கம்

(19)

घटकुड्यादिकं सर्वं मृत्तिकामात्रमेव च ।

तद्ब्रह्म जगत्सर्वमिति वेदान्तडिण्डिमः ॥

கடகுட்யாதிகம் ஸர்வம் ம்ருத்திகா மாத்ரமேவ ச ।

தத்வத்ப்ரஹ்ம ஜகத்ஸர்வம் இதிவேதாந்த டிண்டிம: ॥

குடம், சுவர் இவை எல்லாமே மண் தானே அதுபோல்
உலகம் யாவும் ப்ரஹ்மமே. இதுவே வேதாந்த முழக்கம்.

(20)

ब्रह्म सत्यं जगन्मिथ्या जीवो ब्रह्मैव नापरः ।
अनेन वेद्यं सच्छास्त्रमिति वेदान्तडिण्डिमः ॥

ப்ரஹ்ம ஸத்யம் ஜகன்மித்யா ஜீவோ ப்ரஹ்மைவ நாபர: ।
அநேந வேத்யம் ஸச்சாஸ்த்ரம் இதிவேதாந்த டிண்டிம: ॥

ப்ரஹ்மமே ஸத்யமானது, ஜகத் பொய்யானது, ஜீவன்
ப்ரஹ்மமே தவிர வேறெல்ல. இதனால் நல்ல சாஸ்த்ரம்
அறியத்தக்கது என்றுதான் வேதாந்த முழுக்கம் உள்ளது.

(21)

अन्तर्ज्योतिर्बहिर्ज्योतिः प्रत्यग्ज्योतिः परात्परः ।
ज्योतिर्ज्योतिः स्वयंज्योतिरात्मज्योतिः शिवोऽस्म्यहम् ॥

அந்தர்ஜ்யோதிர்பஹிர்ஜ்யோதி: ப்ரத்யக்ஜ்யோதி: பராத்பர: ।
ஜ்யோதிர் ஜ்யோதி: ஸ்வயம் ஜ்யோதி ராத்ம ஜ்யோதி:
சிவோஸ்மயஹம் ॥

சிவமாகிய ஆத்மா, அந்தர்ஜ்யோதியாகவும், வெளிப்பிர
காசமாயும், உள்ளிருக்கும் ஜ்யோதியாயும், ஜ்யோதிஸுக்கு
ஜ்யோதியாயும், தானே ஒளிர்வதாயும் உள்ளது.

முற்றிற்று

